

Sygn. akt XIII Ca 365/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu – Wydział XIII Cywilny Rodzinny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Ewa Litowińska – Kutera

Sędziowie: SSO Alicja Spustek- Kląskała

SSO Agata Kotuła

Protokolant: Kamila Kubik

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2016 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa **małoletniej A. M. reprezentowanej przez matkę K. M.**

przeciwko **T. M. (1)**

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji wniesionej przez pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 4 lutego 2016 roku sygn. akt III RC 239/13;

I. zmienia częściowo zaskarżony wyrok w punktach I,II i III w ten sposób, że alimenty podwyższone punktem I ustala na kwotę po 1300 zł (tysiąc trzysta złotych) miesięcznie, poczynając od dnia 7 maja 2013 roku, płatne na zasadach określonych dalszymi postanowieniami tego punktu, a w pozostałej części powództwo oddala, zaś opłatę sądową ustaloną punktem II określa na kwotę 360 zł a koszty zastępstwa procesowego określone punktem III ustala na kwotę 624 zł;

II. oddala apelację w pozostałej części;

III. koszty procesu stron w postępowaniu odwoławczym, wzajemnie znosi.

/ Agata Kotuła / / Ewa Litowińska – Kutera / / Alicja Spustek- Kląskała /

Sygn. akt: XIII Ca 365/16

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Oleśnicy wyrokiem z dnia 4 lutego 2016 r. wydanym w sprawie III RC 239/13 z powództwa małoletniej A. M. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową K. M. przeciwko T. M. (1) o podwyższenie alimentów: podwyższył alimenty zasądzone od pozwanego na rzecz małoletniej powódki wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie o sygn. akt XIII RC 3129/11 z kwoty po 700 zł miesięcznie, do kwoty po 1800 zł miesięcznie, poczynając od dnia 1 marca 2013 r., do dnia 31.12.2013 r. i do kwoty po 3000 zł miesięcznie, poczynając od dnia 1 stycznia 2014 r., płatne z góry do 10-go dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki (punkt I wyroku); nakazał pozwanemu uiścić na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1380 zł tytułem opłaty sądowej (punkt II wyroku); zasądził od pozwanego na rzecz matki małoletniej powódki kwotę 2400 zł tytułem zwrotu kosztów

zastępstwa procesowego (punkt III wyroku) i wyrokowi w pkt. I nadał rygor natychmiastowej wykonalności (punkt IV wyroku).

Rozstrzygnięcie powyższe Sąd oparł głównie na następujących ustaleniach faktycznych.

Małoletnia A. M. ur. (...) pochodzi ze związku małżeńskiego stron zawartego w dniu 03.10.2009 r. w O.. W wyroku z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie o sygn. XIII RC 3129/11 Sąd Okręgowy we Wrocławiu rozwiązał związek małżeński rodziców małoletniej bez orzekania o winie, wykonywanie władzy rodzicielskiej nad A. M. powierzył matce- K. M., pozostawiając pozwanemu prawo do współdecydowania o jej istotnych sprawach, w szczególności związanych z leczeniem i realizacją obowiązku szkolnego. Sąd zasądził od T. M. (1) alimenty na rzecz małoletniej A. M. w kwocie po 700 zł miesięcznie, płatne z góry do dnia 10-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, płatne do rąk powódki K. M., poczynając od dnia prawomocności wyroku, zaś pozostałymi kosztami utrzymania małoletniej, Sąd obciążył powódkę.

W dacie wydania wyroku rozwodowego – w marcu 2012 r. matka małoletniej powódki wraz z nią mieszkała u swoich rodziców w miejscowości O. B. k. O., pozostając na ich utrzymaniu, nie dokładała im żadnych pieniędzy na utrzymanie domu. K. M. nie pracowała, opiekowała się małoletnią, była zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy w O. bez prawa do zasiłku dla bezrobotnych ale miała już uprawnienia adwokata, gdyż złożyła ślubowanie. Rodzice K. M. w tamtym czasie pracowali zawodowo.

Małoletnia miała 1,5 roku, jej koszt utrzymania wynosił wówczas ok. 1500 -2000 zł miesięcznie.

T. M. (1) w dacie wydania wyroku rozwodowego nie miał na utrzymaniu innych dzieci poza małoletnią A. M., nie był z nikim związany. Powodem nieporozumień między stronami był między innymi brak współdziałania pozwanego z żoną w zakresie wspólnych finansów. Z zaświadczenia z dnia 07.03.2012 r. o zarobkach pozwanego z firmy (...) Sp. z o.o., gdzie był zatrudniony na stanowisku specjalisty technologa wynikało, że otrzymywał wynagrodzenie netto w wys. 2901 zł.

W 2008 r. T. M. (1) osiągnął dochód w wysokości 97.004 zł. W dniu 04.01.2010 r. pozwany założył własną działalność gospodarczą pod nazwą (...) T. M. (1), w zakresie usług transportowych. W 2010 r. zakupił samochód – lawetę marki C. (...) za kwotę 69.000 zł w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, na zakup samochodu zaciągnął kredyt inwestycyjny w wysokości 55.200 zł, samochód został sprzedany następnie w 2012 r. za kwotę 40.000 zł. Pozwany w 2010 r. wzięł również w leasing samochód marki C. (...) i samodzielnie spłacał raty leasingowe na kwotę 50.662 zł. W 2011r. pozwany nabył jeszcze samochód marki S. (...) za kwotę 32.900 zł, który został sprzedany za kwotę 38.000 zł w czerwcu 2011 r. Przed rozwodem z prowadzonej działalności gospodarczej pozwany osiągał dochód miesięczny ok. 3000 zł, nadto handlował samochodami osobowymi, uzyskując dochód ze sprzedaży jednego samochodu ok. 6000 zł.

Małoletnia A. M. rozpoczęła uczęszczanie do przedszkola w wieku 2,5 roku, początkowo do prywatnej placówki, ponieważ publiczne przedszkola w O. przyjmowały dzieci dopiero od 3 roku życia. W czasie wniesienia pozwu matka małoletniej A. M. określała jej koszt utrzymania na kwotę 2000 zł miesięcznie, na co składało się: - opłata za przedszkole publiczne nr 4 w O. od września 2014 r. – 200-240 zł miesięcznie, (przez pierwszych 9 miesięcy edukacji przedszkolnej małoletnia A. M. uczęszczała do przedszkola prywatnego (...) przy ul. (...) w O., za które matka małoletniej płaciła 840 zł miesięcznie), dojazd do przedszkola w O. z miejscowości B. – 150 zł miesięcznie, wyprawka do przedszkola we wrześniu 2014 r. - ok. 300 zł, wyżywienie – 300 zł miesięcznie - dziecko wymagało z uwagi na skazę białkową odpowiedniej diety, mleko modyfikowane - 120 zł, środki czystości -ok. 200 zł miesięcznie, koszt ubrań i butów- 300 zł miesięcznie, koszt rozrywek – wyjść na basen, do teatru, zakup książek, zabawek 200 – 300 zł miesięcznie, koszt zakupu leków na choroby sezonowe– 200 zł miesięcznie, oraz tranu i suplementów diety- 50 zł miesięcznie, pampersy na noc- 200 zł miesięcznie. W utrzymaniu małoletniej pomagali dziadkowie macierzyści – D. i S. D., którzy w 2013 r. sfinansowali córce i wnuczce pobyt w górach i nad morzem, każdy wyjazd kosztował 1500 zł. Nadto dziadkowie kupowali małoletniej ubrania, a także specjalistyczne obuwie ortopedyczne za kwotę 200 zł co sezon, płacili za wizyty u specjalisty ortopedy trzykrotnie po 150 zł, łącznie dokładali na utrzymanie wnuczki ok. 1000 zł miesięcznie, tak by wszystkie potrzeby małoletniej były zaspokojone. Latem 2014 r. dziadkowie sfinansowali pobyt

małoletniej w B. – koszt wyjazdu wszystkich uczestników – w tym S. i D. D. (2) wyniósł 2500 zł. Od września 2014 r. małoletnia zaczęła uczęszczać na naukę pływania, której koszt wynosił ok. 300 zł za 2 miesiące, a także na zajęcia rytmiczno – muzyczne w (...) w O., za które jej matka płaciła 200 zł miesięcznie. Od września 2014 r. małoletnia rozpoczęła również naukę w szkole językowej (...) a miesięczny koszt nauki języka angielskiego wynosił 250 zł.

Matka małoletniej powódki- K. M. w 2014 r. nadal zamieszkiwała ze swoimi rodzicami, którzy pomagali jej w utrzymaniu dziecka. Rozpoczęła prowadzenie działalności gospodarczej – kancelarii adwokackiej w O., osiągając średni miesięczny dochód w wysokości 2000 zł. Dochód, który osiągała z prowadzenia działalności początkowo w całości pochłaniały koszty działalności - wynajem lokalu- 615 zł miesięcznie, opłacenie księgowej, zakup materiałów biurowych, składka korporacyjna, opłata ZUS – 400 zł, ale już od maja 2014 r. po 1000 zł miesięcznie. Niekiedy dokładała rodzicom do utrzymania domu po 300 zł miesięcznie. Opłaty miesięczne za utrzymanie domu rodziców, w którym zamieszkiwała K. M. wraz z małoletnią A. wynosiły: 5000 zł rocznie za gaz, 150 zł miesięcznie za prąd, podatek od nieruchomości – 100 zł, wywóz śmieci – 70 zł, tj. łącznie wszystkie rachunki wynosiły ok. 900 zł miesięcznie, zimą 1500 zł miesięcznie ze względu na ogrzewanie. Matka małoletniej nie miała własnego samochodu, małoletnią do przedszkola odwoził dziadek S. D.. Za swój telefon komórkowy matka małoletniej płaciła 100-150 zł miesięcznie. Utrzymanie miesięczne samej K. M. wynosiło ok. 500 zł.

W czasie trwania postępowania K. M. zamieszkała osobno, w O. na ul. (...), w mieszkaniu należącym do jej rodziców. Mieszkanie zostało zakupione przez dziadków małoletniej na kredyt hipoteczny, który matka małoletniej powódki spłaca w ratach po 800 zł miesięcznie, kredyt został wzięty na 30 lat. K. M. nie mogła sama wziąć kredytu, ponieważ nie posiadała zdolności kredytowej, przystąpiła jako współkredytobiorca do umowy kredytu. Mieszkanie to zostało zakupione w stanie deweloperskim, w związku z czym K. M. wzięła kredyt na wykończenie mieszkania i urządzenie kuchni i łazienki w wysokości 12.000 zł na okres 6 lat, który spłaca w ratach po 200 zł miesięcznie. Czynnosc wynosi ok. 125 zł miesięcznie, media – ogrzewanie – 134 zł miesięcznie (za trzy miesiące matka małoletniej zapłaciła wyrównanie za ogrzewanie w kwocie 850 zł, prawdopodobny koszt ogrzewania za cały sezon grzewczy – 1500 zł), Internet – 46 zł miesięcznie, ponad 100 zł rocznie ubezpieczenie mieszkania. K. M. nadal nie ma własnego samochodu, korzysta z samochodu rodziców. Na swoje utrzymanie miesięcznie wydaje ok. – 300 zł na wyżywienie, 200 zł na ubrania i buty, 200 zł na środki czystości, 50 zł na kosmetyki, na telefon komórkowy 200 zł miesięcznie. Z prowadzonej działalności gospodarczej osiąga dochody 2500 zł miesięcznie. Koszty prowadzenia działalności miesięcznie, to: ZUS- 1075 zł, utrzymanie lokalu – 615 zł, prowadzenie księgowości – 268 zł, Internet i telefon w kancelarii – 100 zł, wydatki na artykuły biurowe – 200-300 zł. W 2013 r. osiągnęła z prowadzonej działalności gospodarczej dochód brutto 22.920,93 zł – po odliczeniu podatku – 21.924,79 zł. W 2014 r. osiągnęła dochód z działalności gospodarczej w wysokości 16.762,94 zł.

Obecnie koszt utrzymania małoletniej A. M. jej matka określa na kwotę 2500-3000 zł miesięcznie, nadal w utrzymaniu małoletniej pomagają jej dziadkowie, przekazując na jej utrzymanie ok. 1000 zł miesięcznie. Małoletnia w 2015 r. skończyła 5 lat, w październiku 2016 r. będzie miała 6 lat. Nadal uczęszcza do Przedszkola Publicznego nr 4 w O., zaczęła już edukację zerówkowo- przedszkolną, we wrześniu 2016 r. rozpocznie edukację w szkole podstawowej. Za przedszkole jej matka nadal płaci ok. 200-250 zł miesięcznie, nadto za komitet rodzicielski -120 zł rocznie, ubezpieczenie małoletniej w przedszkolu - 60 zł rocznie, wyprawka do przedszkola w 2015 r. – 150 zł. Małoletnia kontynuuje naukę pływania, której koszt wynosi 252-300 zł za 12 zajęć raz w tygodniu - 12 tygodni. W okresie wakacyjnym 2015 r. małoletnia A. wraz z matką były na wczasach, których koszt wyniósł 2000 zł. Wyżywienie małoletniej wynosi obecnie 300-400 zł miesięcznie. A. uczęszcza do szkoły językowej B., za którą rocznie jej matka płaci 948 zł, 100 zł kosztuje podręcznik. Ubrania i buty małoletniej nadal kosztują ok. 200 zł miesięcznie. Małoletnia zimą 2015 r. zaczęła uczęszczać na naukę jazdy na łyżwach, za co jej matka płaci 240 zł za dwa miesiące. Małoletnia nadal ma problem z infekcjami w okresie jesienno – zimowym, wydatki na leki ok. 100 zł, tran i suplementy diety wspomagające odporność, to wydatek 100 zł miesięcznie. Wydatki na rozrywki małoletniej np. przedstawienia dla dzieci, wyjazdy do kina, koncerty to koszt ok. 150 zł miesięcznie. Wyprawienie urodzin małoletniej w B. w O. wyniosło 200 zł (przyjęcie, tort 100 zł, prezent urodzinowy 100 zł).

Pozwany T. M. (1) w 2015 r. odwiedził córkę A. jedynie dwukrotnie, nie uczestniczył w urodzinach małoletniej, nie przyjechał i nie dołożył się do kosztów jej urodzinowego przyjęcia, ogranicza się jedynie do kwoty zasądzonych alimentów. Prowadzona jest komornicza egzekucja alimentów, ponieważ pozwany je nieterminowo płacił. Latem 2015 r. zaproponował, że zabierze małoletnią na wakacje, nad morze, ale małoletnia A. nie chciała jechać sama z ojcem, ponieważ więź emocjonalna między nią a pozwanym jest osłabiona. Pozwany przyznał, że do córki jeździ rzadko, ponieważ mieszka w P. i jest to odległość ok. 300 km od O., nadto koszt dojazdu wynosi ok. 300 zł za jeden wyjazd. K. M. nigdy nie utrudniała mu jednak kontaktów z małoletnią.

T. M. skończył studia na Politechnice w W., Filia w P. na kierunku mechanika i budowa maszyn, nie obronił jednak pracy magisterskiej. Pozwany od kwietnia 2011 r. do grudnia 2013 r. pracował w firmie (...) w P. jako specjalista technolog na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, z wynagrodzeniem ok. 4 246 zł netto miesięcznie – 6 065 zł brutto. We wrześniu 2013 r. wynagrodzenie pozwanego wyniosło 6 237 zł, w październiku 2013 r. – 4 802 zł. W grudniu 2013 r. pozwany sam złożył wypowiedzenie stosunku pracy z powodu nie wypłacenia mu wynagrodzenia przez pracodawcę od czerwca do grudnia 2013 r. T. M. (1) nadal prowadzi własną działalność gospodarczą w branży usługowej – sprzedaż samochodów osobowych i ciężarowych, usług spawalniczych i monterskich oraz transportowych o nazwie (...) T. M. (1). Po rozwodzie z K. M. pozwany wrócił do P. i w ramach swojej działalności gospodarczej rozpoczął wykonywanie usług o profilu petrochemicznym, konkurencyjnym do firmy (...). T. M. (1) pozostaje w konkubinacie, z tego związku ma syna B. M. ur. (...) zamieszkuje w mieszkaniu konkubiny. Pozwany w 2012 r. zakupił w P. mieszkanie na kredyt w kwocie 270 000 zł, który spłaca w ratach po 1300 zł miesięcznie. Wkład własny, który wpłacił pozwany do banku w ramach umowy kredytowej na zakup mieszkania wynosił 42.693 zł. Opłaty czynszowe wynoszą 464 zł.

Za 2012 r. pozwany z prowadzonej działalności gospodarczej osiągnął dochód brutto w wysokości 172.414 zł, przychód wyniósł 446.558 koszty uzyskania przychodu – 274.143 zł. Po odliczeniu strat z lat ubiegłych i składki na ubezpieczenie społeczne oraz podatku pozwany osiągnął dochód netto z prowadzonej działalności gospodarczej w wysokości 90 932 zł. Nadto, jego dochód z wynagrodzenia ze stosunku pracy wyniósł 74.987 zł, zaś dochód z działalności wykonywanej osobiście – 6.494 zł.

Oprócz kredytu na zakup mieszkania w 2012 r. pozwany otrzymał 3 pożyczki w (...) Bank (...) S.A. – pożyczkę gotówkową z dnia 28.06.2012 r. na kwotę 29 236 ze spłatą przez 3 lata, miesięczna ratą po 943 zł, pożyczkę gotówkową z dnia 09.08.2012 r. na kwotę 37 050 zł ze spłatą przez 8 lat, miesięczna rata po 742 zł, pożyczkę gotówkową z dnia 15.01.2013 r. na kwotę 5000 zł na 1 rok z miesięczną ratą 459 zł.

W 2013 r. pozwany osiągnął przychód 1.101.793 zł, koszty uzyskania przychodu- 815.867 zł, dochód brutto -285.925 zł, dochód netto po odliczeniach - 197.711 zł, nadto dodatkowo z tytułu umów o pracę, zlecenie i dzieło osiągnął przychód – 32.701 zł, dochód brutto – 29.565 zł, dochód netto – 27.628 zł. Łączny dochód netto pozwanego za 2013 r. wyniósł 225.340 zł. W 2013 r. jego firma (...) wykonywała zlecenia w P. w zakładach azotowych, później na terenie Stoczni (...). Pozwany w 2014 r. zatrudniał w ramach prowadzonej działalności gospodarczej (...) pracowników. Z zeznań pozwanego wynika, że w 2014 r. za 2013 r. nie zostały mu wypłacone faktury na kwotę 220.000 zł z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, sprawy toczyły się w sądzie gospodarczym, zostały wydane nakazy zapłaty. W grudniu 2013 r. pozwany zwolnił pracowników w firmie (...), pozostawił jedynie 2 kierowców.

W dniu 13.11.2013 r. w Krajowym Rejestrze Sądowym zarejestrowana została spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...), w której T. M. (1) jest współnikiem i wiceprezesem zarządu. Spółka ta została założona z inicjatywy pozwanego, w której był jednym z 3 udziałowców, założył ją wraz z kolegami, z którymi odszedł z firmy (...). Spółka ta zajmuje się wykonywaniem usług w branży mechanicznej – budowaniem zbiorników magazynowych, instalacji przemysłowych, ich modernizacją, remontami instalacji przemysłowych. Początkowo T. M. (1) miał w spółce 20 udziałów po 100 zł każdy, na łączną kwotę 2000 zł. Pozwany deklaruje, że z tytułu pełnienia funkcji wiceprezesa zarządu spółki (...) nie otrzymuje żadnego wynagrodzenia. Spółka (...) zatrudniła od stycznia 2014 r. 25 pracowników. Spółka posiada jeden 9-osobowy samochód marki P. (...) z 2000 r., który służy do przewozu pracowników w delegację. W sierpniu 2014 r. pozwany stał się większościowym udziałowcem spółki (...), gdyż odkupił udziały spółki od Z. G.

– 12 udziałów w cenie po 100 zł jeden udział. W związku z tym, że T. M. (1) został udziałowcem większościowym, odwołany został dotychczasowy prezes zarządu spółki A. H. a prezesem zarządu spółki został wówczas pozwany. Spółka (...) dokonuje transakcji również z firmą pozwanego o nazwie T. (...) T. M. (1), polegające na zakupie przez firmę pozwanego usług od spółki (...) i odwrotnie.

W 2014 r. pozwany osiągał dochody na poziomie 13.000-14.000 zł miesięcznie, obracał bardzo dużymi środkami pieniężnymi – na rachunek firmowy pozwanego w styczniu 2014 r. wpłynęło 87.743 zł, w lutym 2014 r. wpłynęło 70.387 zł. Z rachunku firmowego pozwany dokonywał w tym okresie wpłat na konto osobiste – w styczniu 2014 r. - 61.990 zł, w lutym 2014 r. - 29.790 zł. Następnie z rachunku osobistego wypłacał znaczne kwoty – w styczniu 2014 r. - 42.000 zł, w lutym 2014 r. - 57.200 zł. Podobnie w 2013 r. wpływy na rachunek firmowy pozwanego były znaczne tj. np. w październiku 2013 r. - 163.264 zł, we wrześniu 2013 r. - 226.942 zł, w sierpniu 2013 r. - 155.454 zł, w lipcu 2013 r. - 145.764 zł, w czerwcu 2013 r. - 134.111 zł. Wpływy na rachunek osobisty pozwanego również były to duże kwoty np.: w styczniu 2014 r. - 100.790 zł, w lutym 2014 r. - 73.780 zł, w grudniu 2013 r. - 65.350 zł, w listopadzie 2013 r. - 63.600 zł, w październiku 2013 r. - 101.450 zł, we wrześniu 2013 r. - 126.400 zł, w sierpniu 2013 r. - 121.709 zł, w lipcu 2013 r. - 133.130 zł. Wpłaty gotówkowe z bankomatu to kwoty np. za styczeń 2014 r. - 82.600 zł, za luty 2014 r. - 69.500 zł, za grudzień 2013 r. - 59.780 zł, za listopad 2013 r. - 59.100 zł, za październik 2013 r. - 89.000 zł, za wrzesień 2013 r. - 121.000 zł, za sierpień 2013 r. - 109.240 zł, za lipiec 2013 r. - 112.800 zł, za czerwiec 2013 r. - 74.150 zł.

Partnerka pozwanego do lutego 2015 r. przebywała na urlopie macierzyńskim, po jego zakończeniu zamierzała wrócić do pracy. Przed urodzeniem dziecka pracowała w biurze rachunkowym na $\frac{3}{4}$ etatu i na $\frac{1}{4}$ etatu w firmie pozwanego (...), osiągając dochody w wysokości 3000 zł miesięcznie. Na urlopie macierzyńskim otrzymywała 220 zł miesięcznie. Pozwany wraz z partnerką za mieszkanie płaci: czynsz : 600 zł, gaz wliczony jest w czynsz, woda – 100 zł miesięcznie, prąd – 100 zł miesięcznie. Pozwany przeznacza po 700 zł miesięcznie na utrzymanie. Za swój telefon komórkowy płaci 100 zł miesięcznie. Koszt utrzymania swojego małoletniego syna B., który obecnie ma 2 lata, pozwany określił na kwotę 1200 zł miesięcznie, wliczając w to szczepienia, pieluchy, mleko. Na swoje i partnerki wyżywienie pozwany wydaje ok. 400 zł miesięcznie. Na środki czystości do domu również wydaje ok. 400 zł miesięcznie. Pozwany wraz z partnerką i dzieckiem zamieszkują w mieszkaniu należącym do jego konkubiny, nie mieszkają w mieszkaniu kupionym za kredyt hipoteczny, które nie jest wynajmowane.

Pozwany w 2014 r. spłacał następujące kredyty- w Banku (...) – kredyt obrotowy na kwotę 54.000 zł w ratach po 5500 zł miesięcznie – do maja 2015 r., w Banku (...) na kwotę 71.000 zł spłacany w ratach po 1600 zł miesięcznie przez 7 lat. Nadto pozwany w 2014 r. spłacał kredyt inwestycyjny otrzymany w czasie trwania małżeństwa z K. M. na zakup lawety C. (...) w kwocie 52.000 zł w ratach po 950 zł miesięcznie do kwietnia 2015 r. Nadto w 2014 r. spłacał kredyt hipoteczny otrzymany na zakup mieszkania w P. w kwocie 250.000 zł w ratach po 1200 zł miesięcznie przez 30 lat od 2012 r., spłacał także kredyt (...) w wysokości 30.000 zł w ratach miesięcznych po 1500 zł miesięcznie. Wszystkie kredyty z wyjątkiem kredytu hipotecznego były brane przez pozwanego na prowadzenie działalności gospodarczej. W 2014 r. pozwany spłacał też zaległość z 2013 r. w płatności podatku dochodowego wobec Urzędu Skarbowego w wysokości 40.000 zł.

W 2015 r. pozwany T. M. (1) spłacał kredyty w łącznej kwocie 5000 zł miesięcznie tj. kredyt hipoteczny na zakup mieszkania z 2012 r. – rata 1100 zł miesięcznie, kredyt w Idea Bank wzięty w styczniu 2014 r. – 1100 zł rata miesięczna, kredyt w Milenium Bank wzięty w 2013 r. – rata 2200 zł i kredyt w (...) S.A. wzięty w 2012 r. po 650 zł miesięcznie.

W 2014 r. pozwany był leasingobiorcą samochodu osobowego marki V. model XC90 r. produkcji 2012 r. o wartości 100.000 zł, rata leasingu wynosi 3300 zł i będzie spłacał do 2019 r., a także leasingobiorcą samochodu C. (...) rok produkcji 2010 r. - rata leasingu wynosiła 2000 zł miesięcznie, samochód ten został już spłacony w 2014 r., pozwany spłacał go 3 lata. Nadto pozwany w 2014 r. miał w leasingu samochód dostawczy marki V. (...) z 2012 r. leasing na 3 lata do 2017 r., rata miesięczna leasingu wynosiła 4000 zł. Poza tym pozwany w 2014 r. miał w leasingu samochód marki A. z 2013 r. – leasing na 5 lat, miesięczna rata wynosiła 3000 zł. Pozwany korzysta z samochodu C. (...) i na benzynę wydaje ok. 300-350 zł miesięcznie, zaś pozostałe samochody są wynajmowane w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Ubezpieczenie samochodów posiadanych przez pozwanego wynosi rocznie ok. 3000 zł od każdego z

nich. Raty leasingowe, paliwo do samochodów i ubezpieczenie samochodów pozwany traktuje jako koszty uzyskania przychodu w swojej firmie i wlicza do tych kosztów w zeznaniu podatkowym.

Za 2014 r. pozwany w ramach prowadzonej działalności gospodarczej (...) osiągnął przychód 470.210 zł, koszty uzyskania przychodu – 423.538 zł, dochód brutto – 46.672 zł, dochód po odliczeniach- 40.225 zł. Zaś z tytułu usług wykonywanych osobiście osiągnął dochód w wysokości 38.042 zł. W 2014 r. spółka (...), w której pozwany jest udziałowcem i wiceprezesem zarządu osiągnęła przychód 2.044.479 zł, koszty uzyskania przychodów – 2.298.461 zł, dochód wyniósł 71.085 zł. Z rachunku zysku i strat spółki (...) za okres od 31.01.2014 r. do 31.12.2014 r. wynika, że spółka na same wynagrodzenia dla pracowników wydała w 2014 r. 1.251.350 zł, zaś na usługi obce, czyli wykonywane przez inne firmy dla firmy (...) – 1.052.514 zł.

W 2015 r. pozwany T. M. (1) miał kilka rachunków bankowych np. w bankach (...) S.A., - 2 rachunki, w (...) Bank S.A. – 2 rachunki i w (...) Bank S.A. 1 rachunek, a także w (...) S.A. – jeden rachunek. Sąd w ramach prowadzonego postępowania dowodowego przeszedł jedynie dwa rachunki pozwanego tj. osobisty i firmowy w (...) Bank (...) S.A., z których wynika, że pozwany obecnie w ramach działalności gospodarczej firmy (...) oraz w spółce (...) świadczy usługi z zakresu przemysłu petrochemicznego na rzecz firm związanych z przemysłem petrochemicznym, które wypłaciły pozwanemu na podstawie wypłaconych faktur – rocznie następujące kwoty: (...) S.A. w P. w 2014 r. -158.001 zł, (...) Sp. z o.o. w P. w 2014 r. -89.050 zł, (...) Sp. z o.o. w P. – w 2014 r. – 158.323 zł i w 2015 r. 76.710 zł, (...) S.A. w W. w 2014 r. – 92.530 zł, (...) Sp.z o.o. w P. w 2014 r. -56.342 zł.

Pozwany na sam leasing samochodów marki V., A. i V. C. wydaje nadal łączną kwotę 11.515 zł miesięcznie tj. za V. płaci 3.354 zł, za A. – 4.388 zł i za V. – 3.772 zł miesięcznie. Koszt ubezpieczenia OC samochodów posiadanych przez pozwanego wynosi 11.795 zł rocznie.

Obecnie pozwany w egzekucji odzyskał niewypłacone mu wynagrodzenie za 2013 r., nie posiada również zaległości wobec Urzędu Skarbowego ani ZUS.

Pozwany obecnie dysponuje znaczną gotówką, którą regularnie wypłaca z konta osobistego numerze (...) w (...) Bank (...) S.A., np. w 2015 r. w marcu kwotę 7.800 zł, w kwietniu 4.800 zł, we wrześniu 14.350 zł, w sierpniu 2015 r. – 5.200 zł. W styczniu 2014 r. 69.000 złotych, w lutym 2014 r. - 77.600 zł, w marcu - 126.100 zł, w kwietniu 2014 r. – 102.364 zł.

Pozwany regularnie przelewa z konta firmowego na konto osobiste, np. w styczniu 2014 r. - 48.580 zł, w lutym 2014 r. - 29.700 zł, w marcu 2014 r. - 107.980 zł, w kwietniu 2014 r. – 99.700 zł, w czerwcu 2014 r.- 8100 zł, w lipcu 2014 r. – 23.700 zł, w marcu 2015 r. – 7800 zł, w kwietniu 2015 r. – 4800 zł, w sierpniu 2015 r. – 5200 zł, we wrześniu 2015 r. – 14.350 zł.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy wskazując na przepisy art. 133, 135 i 138 k.r.o., uznał, za zasadne powództwo o podwyższenie alimentów.

Sąd I instancji uznał za wiarygodne dokumenty przedłożone przez strony, gdyż ich prawdziwość nie została przez nie zakwestionowana. Odmówił natomiast wiarygodności tym zeznaniom pozwanego T. M. (1), w których twierdził on, że jego firma osiąga niewielkie dochody, zaś spółka (...), w której pozwany jest głównym udziałowcem nie przynosi mu żadnych dochodów. Twierdzenia te Sąd uznał za pozostające w rażącej sprzeczności ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w postaci przede wszystkim historii rachunków pozwanego – osobistego i firmowego, a także z zeznaniami podatkowymi z firmy pozwanego za ostatnie lata i zeznaniem (...) spółki (...) oraz jej bilansem zysków i strat, zgodnie z którymi to dokumentami, spółka (...) przyniosła przychody w 2014 r. w wysokości 2.009.232,56 złotych. Obecnie spółka (...) ma 2 współników, większościowym udziałowcem i prezesem spółki jest obecnie pozwany, a zatem osobą decydującą w spółce. Transakcje dokonywane między spółką (...) a firmą pozwanego (...) T. M. (1) polegające na zakupie usług przez firmę od spółki i odwrotnie służą temu, żeby sztucznie pomniejszać dochód spółki, poprzez generowanie jej dodatkowych kosztów (w praktyce zakup od samego siebie). W efekcie tychże operacji księgowych pieniądze, które stanowiłyby zysk spółki zostały przeniesione z majątku spółki do firmy pozwanego. Pieniądze jakie pozwany wypłaca regularnie z konta osobistego czy przelewa z firmowego na

osobiste konto, jakie wydaje na leasing samochodów i ich ubezpieczenie, a także spłatę swoich zobowiązań, jak również fakt zaciągania takiej ilości zobowiązań w krótkich odstępach czasu, świadczy w ocenie Sądu I instancji o bardzo dobrej kondycji finansowej pozwanego i że jest osobą bardzo majątną. Pozwany posiada 4 luksusowe samochody, a także mieszkanie w P., w którym nie mieszka, ale również go nie wynajmuje, dzięki czemu mógłby powiększyć swoje dochody. Posiadanie tego mieszkania, którego nie wykorzystuje wskazuje na świetną sytuację materialną pozwanego.

Sąd I instancji przywołał także uchwałę SN z dnia 16.12.1987 r., z której wynika, że „dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej, niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie”.

Ponadto wskazał na unormowania wynikające z art. 27 i 96 k.r.o., że rodzice dziecka, do czasu kiedy nie jest ono jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, obowiązani są po pierwsze zapewnić mu niezbędne środki utrzymania, czyli określony zasób dóbr materialnych oraz po drugie czynić starania o jego rozwój fizyczny i duchowy, przez co rozumie się wkład osobistych starań w wychowanie dziecka, pielęgnowanie go i nadzór nad nim. Obowiązek alimentacyjny rodziców względem dziecka ma zatem postać dwojaką i znaczenie obu tych zakresów obowiązków jest równoważne.

Zaznaczył, że rozstrzygnięcie o żądaniu opartym na art. 138 k.r.o. wymaga porównania stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się wyroku zasądzającego alimenty ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich podwyższeniu. W przypadku małoletniego dziecka zakres jego usprawiedliwionych potrzeb wzrasta na ogół z wiekiem, a na pewno momentem kiedy potrzeby małoletniego wzrastają, jest czas kiedy dziecko zaczyna uczęszczać do przedszkola, a później do szkoły podstawowej, szkoły gimnazjalnej, do liceum, czy na studia.

W niniejszej sprawie matka małoletniej powódki K. M. szczegółowo określiła zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniej A. na kwotę przekraczającą 3000 zł miesięcznie, wliczając w to wszystkie wydatki małoletniej również proporcjonalnie rozłożone koszty zamieszkania na ul. (...) w O. wraz z matką, wydatki na wypoczynek zimowy i letni małoletniej, koszty rozwoju intelektualnego i ruchowego małoletniej. W ocenie Sądu potrzeby małoletniej powódki A. M. wzrosły od daty wydania przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu wyroku rozwodowego - ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów na rzecz małoletniej w marcu 2012 r. Małoletnia A. M. ma obecnie 5 lat, a w październiku 2016 r. skończy 6 lat i rozpocznie edukację szkolną, w związku z czym jej wydatki związane z żywnością, ubraniem wzrosły. Pojawiły się również nowe potrzeby małoletniej związane z rozwojem jej zainteresowań - dodatkowymi zajęciami małoletniej, czy potrzebami mieszkaniowymi - jej matka K. M. wyprowadziła się od swoich rodziców i obecnie spłaca kredyt hipoteczny za mieszkanie oraz kredyty wzięte na urządzenie mieszkania, płaci rachunki za media i czynsz mieszkaniowy, co również biorąc pod uwagę, że małoletnia mieszka z matką zwiększyło koszty utrzymania dziecka. Nadto, małoletnia A. potrzebuje wyjazdów wakacyjnych i w czasie ferii, biorąc pod uwagę jej częste choroby sezonowe. Należy również przyznać, że biorąc pod uwagę sytuację finansową ojca małoletniej, małoletnia A. winna mieć prawo do podobnej jak T. M. (1) stopy życiowej i jej matka powinna mieć możliwość, żeby zabierać małoletnią na takie wyjazdy, ze względu na stan zdrowia dziecka, jak również pozytywne aspekty wyjazdów dla rozwoju i wypoczynku małoletniej A., której pozwany nie zabrał ze sobą na żaden wyjazd. W 2013 r. i 2014 r. małoletnia A. wyjechała latem na wypoczynek tylko dzięki pomocy finansowej dziadków, którzy zabrali ją ze sobą na wczasy. Sytuacja taka w świetle zasady równej stopy życiowej rodziców i dzieci oraz dochodów osiągniętych przez pozwanego i kwot jakimi obraca pozwany, jest w ocenie Sądu Rejonowego niedopuszczalna.

Zdaniem Sądu I instancji udział pozwanego w kosztach utrzymania małoletniej powódki winien kształtować się na poziomie 1800 zł miesięcznie za okres od dnia 01.03.2013 r. do dnia 31.12.2013 r., zaś od dnia 01.01.2014 r. w kwocie po 3000 zł miesięcznie, jako że całkowity koszt utrzymania małoletniej wynosi ponad 3000 zł miesięcznie, a w najbliższych miesiącach jeszcze wzrośnie, w związku z rozpoczęciem nauki w szkole podstawowej. W/w wysokość alimentów adekwatna jest również z tego powodu, że pozwany w ogóle nie spełnia swojego obowiązku alimentacyjnego, poprzez osobiste starania o wychowanie córki - nie kupuje jej żadnych wartościowych prezentów, nie interesuje i nie utrzymuje z nią kontaktu.

W ocenie Sądu pozwany nie ujawnia swoich rzeczywiście osiągniętych dochodów ani prawdziwego stanu majątkowego. Sąd zbadał w ramach prowadzonego postępowania dowodowego tylko 2 z 6 rachunków posiadanych przez pozwanego

w bankach, ale już z wyciągów z tych dwóch rachunków wynika, że pozwany jest bardzo majątną osobą o ogromnych możliwościach zarobkowych i dochodach.

W ocenie Sądu najważniejszą zmianą jaka zaszła od marca 2012 r. był wzrost kosztów utrzymania małoletniej powódki, która nie jest już dzieckiem 1,5 rocznym, uczęszcza do przedszkola, a od września 2016 r. będzie uczęszczać do szkoły podstawowej, wymaga zakupienia wyprawki do przedszkola i szkolnej we wrześniu 2016 r., jak również wielu innych wydatków związanych z edukacją szkolną, jest w okresie szybkiego wzrostu, w związku z czym wzrosły jej wydatki związane z zakupem odzieży i butów, z całą pewnością więcej kosztuje też jej wyżywienie, rozwój i wypoczynek.

Sytuacja materialna pozwanego od marca 2012 r. wydatnie się poprawiła, obecnie prowadzi on nie tylko działalność gospodarczą w ramach (...) T. M. (1), ale jest też prezesem zarządu i głównym udziałowcem (...) Sp. z o.o., która to spółka ma ogromne przychody i świetnie prosperuje. Sąd nie dał wiary pozwanemu również w zakresie, że nie są mu wypłacane dywidendy ze spółki (...), gdyż pozostaje to w sprzeczności zarówno z zasadami doświadczenia życiowego, jak również z wyciągiem z kont osobistego i firmowego pozwanego.

Orzeczenie w przedmiocie kosztów postępowania oparte zostało o art. 113 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, biorąc pod uwagę, dobrą sytuację materialną pozwanego, który zdaniem Sądu winien ponieść koszty należne Skarbowi Państwa w niniejszej sprawie - opłatę od pozwu, od której zwolniona ustawowo była małoletnia powódka.

Na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz matki małoletniej powódki koszty jej zastępstwa procesowego.

Na podstawie art. 333§1 pkt 1 k.p.c. Sąd z urzędu nadał wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności.

Apelację od orzeczenia wniósł pozwany, zaskarżając je w zakresie w jakim Sąd I instancji podwyższył alimenty na rzecz A. M..

1. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił naruszenie przepisów postępowania, a mianowicie art. 233 § 1 k.p.c., poprzez

oczywiste przekroczenie przez Sąd I instancji granic swobodnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego, polegające na przyjęciu przez Sąd Rejonowy toku rozumowania rażąco sprzecznego z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, jak również braku wszechstronnego rozważenia zgromadzonego materiału dowodowego, którego skutkiem pozostaje ostateczne odmówienie wiarygodności twierdzeniom pozwanego w zakresie rzeczywistej dochodowości prowadzonej przez pozwanego działalności gospodarczej na przestrzeni lat 2013-2015 oraz kondycji (...) spółki (...), w której pozwany jest udziałowcem większościowym, w sytuacji gdy poruszane twierdzenie znajdują potwierdzenie w złożonych do akt sprawy dokumentach finansowych pozwanego, a które to naruszenie miało istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, albowiem w jego konsekwencji Sąd Rejonowy poczynił liczne błędy w ustaleniach faktycznych dotyczących ustalenia możliwości zarobkowych pozwanego;

2. naruszenie przepisów postępowania, a mianowicie art. 233 § 1 k.p.c. polegające na nadaniu przymiotu wiarygodności twierdzeniom przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki w zakresie wskazywanej przez nią wysokości kosztów związanych z zaspokojeniem usprawiedliwionych potrzeb małoletniej oraz możliwości zarobkowych K. M., w sytuacji gdy twierdzenia te pozostają labilne, nie znajdują potwierdzenia w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, a nadto ich wiarygodność pozostaje wątpliwa wobec nowych okoliczności ujawnionych po zamknięciu rozprawy, które to naruszenie miało istotny wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia, albowiem w oparciu o relacje przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki Sąd przyjął, iż nastąpiła istotna zmiana stosunków w myśl art. 138 k.r.o. w postaci zwiększenia się usprawiedliwionych potrzeb małoletniej;

3. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego polegająca na przyjęciu, iż koszty związane z zaspokojeniem usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki

stanowią miesięcznie kwotę 3.000 zł, w sytuacji gdy sama przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki w toku niniejszego postępowania nie wskazywała jednoznacznie w/w kwoty (wielokrotnie zmieniane stanowisko), dokonując ostatecznie stwierdzenia: „całkowity koszt utrzymania córki określam na kwotę 2.000 zł i dotyczy to bieżących kosztów, natomiast w okresie wakacyjnym są to wyższe kwoty”(vide str. 3 protokołu rozprawy z dnia 06.10.2015 r.), co - nawet w konsekwencji uwzględnienia kosztów wypoczynku wakacyjnego małoletniej (w 2015 r. w kwocie 2.000 zł na 10 dni dla dwóch osób - na osobę = 1000 złotych / 12 miesięcy = 84 zł), nie pozwala na poczynienie przez Sąd kwestionowanego ustalenia;

4. **sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego materiału dowodowego** polegająca na uznaniu, iż spółka (...) sp. z o.o. z w P. osiągnęła w 2014 r. dochód w wysokości 71.085,35 zł, w sytuacji gdy ze złożonych do akt postępowania dokumentów finansowych spółki, w tym w szczególności rachunku zysku i strat spółki za 2014 r. (k. 619-637) jednoznacznie wynika, iż spółka ta w rzeczonym okresie osiągnęła przychód w wysokości 2.016.189,23 zł, a po uwzględnieniu kosztów uzyskania przychodu w wysokości 2.837.191,62 złotych, **ostatecznie poniosła stratę w wysokości 821.002,39 zł;**

5. **sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego materiału dowodowego** polegająca na uznaniu, iż wysokość wkładu własnego wniesionego przez pozwanego w związku z zawarciem umowy kredytu na cele mieszkaniowe wyniosła 42.693,89 zł, w sytuacji gdy ze złożonego do akt sprawy dokumentu jednoznacznie wynika, iż wkład własny pozwanego stanowiła kwota 8.632,64 zł;

6. **błąd w ustaleniach faktycznych** stanowiących podstawę zaskarżonego wyroku polegający na uznaniu, iż od czasu wydania wyroku przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu w dniu 13 marca 2012 r. sygn. akt XIII 3129/11 nastąpiła istotna zmiana stosunków uzasadniająca dokonanie zmiany wysokości zobowiązania alimentacyjnego, poprzez jego zwiększenie do kwoty 1800 zł za okres od dnia 01.03.2013 r. do dnia 31.12.2013 r. oraz do kwoty 3.000 zł począwszy od dnia 01.01.2014 r., w sytuacji gdy zarówno zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniej A. M. nie uległ zwiększeniu wobec stanu istniejącego w dacie wydania poruszanego wyroku przez Sąd Okręgowy, a określonego przez przedstawicielkę ustawową małoletniej na kwotę 1500 - 2000 zł miesięcznie, a ponadto istotnej zmianie nie uległy możliwości zarobkowe pozwanego, który w dacie poprzedniego rozstrzygnięcia o obowiązku alimentacyjnym otrzymywał wynagrodzenie za pracę w wysokości 4.246 zł netto, osiągał również dochód z prowadzonej działalności gospodarczej w wysokości 3.000 zł miesięcznie oraz dodatkowo trudnił się sprzedażą samochodów osobowych - dochód ze sprzedaży jednego samochodu - 6.000 zł (vide: zeznania matki małoletniej powódki - str. 4 protokołu rozprawy z dnia 11 sierpnia 2014 r.), a ponadto nie posiadał innych osób na utrzymaniu.

Mając powyższe na uwadze pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

1. oddalenie powództwa w całości,
2. zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych,
3. wydanie orzeczenia o zwrocie wyegzekwowanego świadczenia.

Ponadto, na podstawie art. 217 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., wniósł o:

4. dopuszczenie dowodu z dokumentów załączonych do apelacji na okoliczność możliwości zarobkowych pozwanego oraz przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki.

W uzasadnieniu apelacji pozwany wskazał, że Sąd I instancji wadliwie ocenił zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, zaś w następstwie powyższego nieprawidłowo ustalił stan faktyczny stanowiący podstawę wydania zaskarżonego rozstrzygnięcia, poczynił ustalenia faktyczne sprzeczne z treścią przeprowadzonych w sprawie dowodów, wobec czego ostateczna konstatacja Sądu pozostaje błędna w stopniu oczywistym.

W ocenie pozwanego wadliwym pozostaje ustalenie, jakoby zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniej A. przekraczał 3.000 zł, którą to przyjęto na podstawie zeznań matki powódki.

Początkowo matka małoletniej oświadczyła, że płaci za przedszkole 250 zł miesięcznie wyżywienie córki to koszt 300 zł miesięcznie itp., jak w protokole rozprawy z dnia 11.08.2014 r. Przy przyjęciu kosztów corocznej wyprawki do przedszkola 300 zł kwota wydatkowana miesięcznie na przedszkole A. M. wynosi 275 zł.

Przy uwzględnieniu kwoty partycypacji w kosztach utrzymania domu, w którym ówczesnie zamieszkiwała małoletnia, łączne koszty utrzymania dziecka, do czasu zamieszkania w nowym lokalu, wynosiły 1334 zł. Powyższe wynika z następującej kalkulacji dokonanej na podstawie treści zeznań dziadków macierzystych (protokół rozprawy z dnia 29 stycznia 2014r.) dotyczących kosztów utrzymania domu:

- ogrzewanie 5.000 zł/rok : 12 m-cy = 416 zł /m-c : 4 domowników = 104 zł/m-c;
- energia elektryczna 150 zł/m-c : 4 domowników = 37,50 zł/m-c
- śmieci 70 zł/m-c: 4 domowników = 17,50 zł/m-c,

a zatem: 104 zł + 37,50 zł + 17,50 zł = 159 złotych /m-c.

Skarżący wskazuje, iż nawet w konsekwencji uwzględnienia kosztów wypoczynku wakacyjnego małoletniej w 2015 r. w kwocie 2.000 zł na 10 dni dla dwóch osób, daje miesięcznie 84 zł miesięcznie, deklarowane przez przedstawicielkę ustawową wydatki czynione na rzecz córki, nie dają podstaw do poczynienia przez Sąd kwestionowanego ustalenia.

Analiza podawanych przez K. M. okoliczności dotyczących wysokości osiągniętych przez nią dochodów, kwot ciążących na niej miesięcznych zobowiązań finansowych oraz wysokości środków przekazywanych przez dziadków macierzystych powódki w ramach pomocy prowadzi do wniosku, iż rzeczywiste koszty związane z zaspokojeniem potrzeb małoletniej A. nie mogą stanowić kwoty 3.000 zł.

Zgodnie z twierdzeniami matki małoletniej osiąga ona dochód w wysokości 2.500 zł miesięcznie. Osobiste wydatki przedstawicielki ustawowej stanowią kwotę 950 zł. Jednocześnie ponosi ona samodzielnie opłaty związane z eksploatacją mieszkania, w którym zamieszkuje wraz z małoletnią powódką w kwocie około 285 zł (czynsz 125 zł/m-c oraz opłaty za media, Internet). Ponadto, z osiągniętych dochodów pokrywa ona raty kredytu mieszkaniowego oraz kredytu zaciągniętego na urządzenie kuchni i łazienki w łącznej wysokości ponad 1.000 zł. Po zsumowaniu jej wydatków wynika, iż K. M. przeznacza miesięcznie ponad 2.235 zł na koszty mieszkaniowe.

Przyjmując, iż małoletnia powódka otrzymuje w ramach pomocy miesięcznie kwotę 1.000 zł od dziadków oraz alimenty w uprzednio zasądzonej wysokości 700 zł, a nadto pozostałe K. M. środki finansowe w wysokości ok. 265 zł, koszty utrzymania małoletniej A. nie mogą przekraczać w rzeczywistości 1.965 zł., zatem kwota przyjęta przez Sąd I instancji ponad 3.000 zł jest błędna. W treści pisma procesowego zawierającego rozszerzenie powództwa nie wskazano wysokości kosztów, jakie ponosi matka małoletniej w związku z utrzymaniem A. M.. Zgodnie z treścią uzasadnienia przywołanego pisma strony powodowej, podstawę modyfikacji wysokości dochodzonego roszczenia stanowiły wyłącznie okoliczności dotyczące możliwości zarobkowych pozwanego, pomijając zasadniczą kwestię ustalania obowiązku alimentacyjnego w postaci zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego.

W ocenie pozwanego nieprawidłowość ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd I instancji odnosi się również do jego sytuacji majątkowej i jego możliwości zarobkowych.

Sąd Rejonowy - wbrew uznanym za wiarygodne dokumentom - uznał, iż w 2014 r. spółka (...) osiągnęła dochód w wysokości 71.085,35 zł. Z treści złożonego do akt postępowania bilansu spółki za rok 2014 r. -rachunek zysków i strat na dzień 31.12.2014 r., wynika, iż spółka osiągnęła przychód w wysokości 2.016.189,23 zł. Koszty uzyskania przychodu

stanowiły w tym okresie kwotę 2.837.191,62 zł. Zatem, dokonując matematycznego wyliczenia, należy przyjąć, iż w 2014 r. spółka (...) poniosła stratę w wysokości 821.002,39 zł.

Sąd Rejonowy wadliwie także przyjął, iż wysokość wkładu własnego wniesionego przez pozwanego w związku z zawarciem umowy kredytu na cele mieszkaniowe wyniosła 42.693 zł. Ustalenie poczynione zostało w oparciu o uznane za wiarygodne przez Sąd I instancji dokumenty w postaci umowy mieszkaniowego kredytu hipotecznego wraz z wnioskiem o kredyt. Na podstawie w/w dokumentów niemożliwym pozostaje wywiedzenie wskazanego twierdzenia, bowiem zgodnie z treścią w/w dowodów wkład własny pozwanego stanowił kwotę 8.632,64 zł, nie zaś jak błędnie przyjął Sąd - 42.693,89 zł. To miało wpływ na dokonaną przez Sąd I instancji ocenę dowodu z zeznań pozwanego, które w części zostały uznane za niewiarygodne.

W ocenie apelującego Sąd I instancji błędnie uznał, iż pomiędzy stronami postępowania nastąpiła istotna zmiana stosunków, która uzasadniałaby konieczność zmiany wysokości obowiązku alimentacyjnego pozwanego.

Zgodnie z twierdzeniami matki małoletniej przed rozwiązaniem małżeństwa stron koszty utrzymania małoletniej A. M. oscyływały w kwotach 1500 zł - 2000 zł. Na wstępnym etapie postępowania, do czasu dokonania przez stronę powodową modyfikacji powództwa, wysokość kosztów związanych z zaspokojeniem potrzeb małoletniej A. również określana była przez matkę powódki na kwotę 2.000 zł.

Następnie K. M. wskazywała, iż na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb córki miesięcznie wydatkuje kwotę 2.500 zł-3.000 zł. W ocenie apelującego, koszty utrzymania małoletniej nie uległy diametralnej zmianie w latach 2012-2015.

W odniesieniu zaś do możliwości zarobkowych pozwanego należy wskazać, iż również nie uzasadniają one zmiany wysokości obowiązku alimentacyjnego, gdyż w dacie ustalania obowiązku alimentacyjnego przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu, możliwości zarobkowe pozwanego kształtowały się na poziomie ok. 6.000 zł miesięcznie.

Ustalając wysokość dochodu osiągniętego przez pozwanego w 2012 r. roku Sąd Rejonowy pominął podniesioną przez pozwanego okoliczność niewypłacenia mu wynagrodzenia przez zleceniodawcę - G. - na kwotę 140.312 zł netto. W konsekwencji powyższego ustalona przez Sąd I instancji wysokość dochodu netto z prowadzonej przez pozwanego działalności gospodarczej pozostaje niezgodna z rzeczywistością. Uwzględniając w/w kwotę wynikającą z nieuregulowanych faktur rzeczywisty przychód pozwanego w 2012 r. wyniósłby 221.694 zł. Pomniejszając następnie otrzymaną kwotę o sumę kosztów uzyskania przychodu w wysokości 271.071 zł bilans firmy pozwanego za 2012 r. wykazywałby w rzeczywistości stratę w wysokości 49.379 zł. Dokonane powyżej wyliczenie czyni niemożliwym przyjęcie przez Sąd Rejonowy, iż w 2012 r. dochód miesięczny z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej oscyływał w granicach 3.000 zł. Sąd przy ustalaniu rzeczywistej sytuacji finansowej pozwanego w 2013 r. nie wziął pod rozwagę dokumentów w postaci zeznań podatkowych pozwanego z tytułu prowadzonej działalności zarobkowej oraz stosunku pracy, ale także kwot kredytów zaciągniętych w/w okresie na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej, posiadanych zobowiązań finansowych z tytułu zawartych umów leasingu oraz zaległości w płatności zaliczek na podatek dochodowy wobec Urzędu Skarbowego za 2013 r., a przede wszystkim niewypłacenia przez pracodawcę pozwanego - (...) Sp. z o.o. z/s w P. - wynagrodzenia ze stosunku pracy za okres od czerwca 2013 r. do grudnia 2013 r., które wbrew twierdzeniom Sądu nie zostało do chwili obecnej uregulowane w całości, a w stosunku do spółki (...) prowadzone jest obecnie postępowanie likwidacyjne. W ocenie pozwanego Sąd I instancji w sposób całkowicie nieuprawniony wywodzi osiąganie zysku przez pozwanego z tytułu wypłat jemu dywidend, będącemu większościowym udziałowcem spółki (...), w sytuacji gdy bilans rzeczony spółki wykazuje straty. Zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa spółek handlowych osiągnięcie poruszanego przychodu pozostaje oczywiście niemożliwym. Nieuprawnionym pozostaje również poczyniony przez Sąd I instancji wniosek, jakoby łącząca firmę pozwanego ze spółką (...) relacja gospodarcza służyła sztuczному pomniejszeniu dochodów spółki, poprzez generowanie jej dodatkowych kosztów. W stosunku do w/w podmiotu toczy się aktualnie postępowanie w przedmiocie ogłoszenia upadłości.

W zakresie twierdzeń pozwanego o istnieniu zaległości w płatności za świadczone przez jego firmę usługi w latach 2013-2014 należy wskazać, iż wszczęte na jego wniosek postępowania egzekucyjne, zostały umorzone wobec

stwierdzenia bezskuteczności ich prowadzenia. Ponadto, ostateczny bilans z działalności gospodarczej prowadzonej przez pozwanego na koniec roku 2015 r. wykazał stratę w wysokości 132.302,27 zł.

Ostatecznie nie można pominąć okoliczności związanych z osobistą sytuacją pozwanego, a mających bezpośredni wpływ na prawidłowe ustalenie możliwości zarobkowych zobowiązanego do alimentacji. W lutym 2014 r. pozwanemu urodził się syn i partnerka T. M. (1) jest w kolejnej ciąży, termin porodu: czerwiec 2016 r., co w sposób oczywisty powoduje zmniejszenie możliwości zarobkowych pozwanego.

Sąd Okręgowy uzupełnił postępowanie dowodowe w postępowaniu odwoławczym i dopuścił dowód z:

1. zeznania podatkowego pozwanego za 2015 r. na okoliczność poniesionych strat w wysokości 132 300 zł;
2. faktur z dnia 29.06.16 r. szkoły językowej B. w O. na okoliczność, że matka powódki zapłaciła za kurs j. angielskiego 829 zł;
3. odpisu decyzji Prezydenta Miasta P. z dnia 26.10.2016 r. na okoliczność, że pozwany od 24.10.2016 r. jest uznany za osobę bezrobotną bez prawa do zasiłku;
4. odpisu wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 10.04.2014 r. w sprawie IV P 75/14 na okoliczność, że zasądzono od P. na rzecz T. M. kwotę 16 718 zł tytułem odszkodowania i z odpisu wyroku Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 15.05.2015 r. sygn.VGC 549/14, na okoliczność, że zasądzono od Zakładu (...) SA w P. na rzecz pozwanego kwotę 22 611 zł;
5. odpisu (...) na okoliczność, że pozwany wykreślił z dniem 25.08.2016 r. działalność gospodarczą;
6. odpisu zaświadczenia o wszczęciu egzekucji komorniczej z dnia 29.02.2016 r. na okoliczność, że wobec pozwanego wszczęta została egzekucja alimentów z wniosku matki małoletniej powódki wraz z opłatą od egzekucji w wys. 3553 zł, zaległe alimenty wynoszą 70 752 zł a 9115 zł odsetki a koszty egzekucji wyniosły ok. 16 600 zł oraz, że egzekucję od dnia 29.08.2016 r. skierowano do lokalu mieszkalnego położonego w P., który jest własnością pozwanego.
7. odpisu protokołu przejęcia samochodu z dnia 24.10.2016 r. marki A. (...) na okoliczność, że samochód leasingowany przez pozwanego został przejęty;
8. świadectw pracy pozwanego od kwietnia 2011 r. do dnia 31 sierpnia 2015 r. na okoliczność czasu i miejsca zatrudnienia pozwanego;
9. uchwały spółki (...) na okoliczność, że w czerwcu 2016 r. zgromadzenie wspólników podjęło uchwałę o likwidacji tej spółki;
10. pism komorniczych dot. spraw: Km 1142/15, (...), (...), (...), (...), (...) na okoliczność, że pozwany dochodzi w tych sprawach roszezeń a egzekucja jest bezskuteczna;
11. 6 tytułów wykonawczych ZUS ma okoliczność zalegania przez pozwanego z zapłatą składek na ubezpieczenie społeczne;
12. odpisów skróconych aktów urodzenia małoletnich B. i T. M. (2), na okoliczność, że w 2014 i 2016 urodziło się jemu 2 dzieci z innego związku;

Ustalono, że pozwany jest zarejestrowany jako bezrobotny i poszukuje pracy, obecnie utrzymuje się z zasiłku macierzyńskiego partnerki, który ona otrzymuje w kwocie ok. 2500 zł + 500 zł na drugie dziecko. Konkubina pozwanego przebywa do czerwca 2017 r. na urlopie macierzyńskim. Pozwany działalności gospodarczej nie wznowił, nadal nie utrzymuje kontaktów z córką z uwagi na konflikt z jej matką i wysokość kosztów dojazdu z P. do W., które jednorazowo wynoszą ok. 300 zł.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja pozwanego zasługiwała na częściowe uwzględnienie.

W pierwsze kolejności Sąd Okręgowy wskazuje, że Sąd I instancji w prawidłowy sposób określił materialnoprawną podstawę rozstrzygnięcia. Tytułem wyjaśnienia należy wskazać, że nie znajduje jednak uzasadnienia przywołanie art. 27 kro, przy ocenie zasadności żądania podwyższenia alimentów na rzecz małoletniej A., bowiem rodzice małoletniej A. nie są już małżonkami, nie pozostają we wspólnym gospodarstwie domowym. Z uwagi na charakter żądania, główną podstawę jego oceny stanowił art. 138 k.r.o. w zw. art. 135 k.r.o. Z łącznego zastosowania tych przepisów wynika, że w razie zmiany stosunków, to jest zmiany zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionej i możliwości zarobkowych zobowiązanego – uprawniony i zobowiązany może żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. Odnosi się to także do przypadku zwiększenia się potrzeb lub zwiększenia się możliwości zarobkowych lub majątkowych zobowiązanego.

Niemniej mimo trafnego określenia podstawy prawnej rozstrzygnięcia, Sąd Rejonowy dokonał częściowo nieprawidłowych ustaleń faktycznych, wskutek czego wydał niezasadne orzeczenie odnośnie wysokości obowiązku alimentacyjnego, uwzględniając w całości żądanie powódki. Z większości poczynionych ustaleń nie wyciągnął prawidłowych wniosków.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy uzupełnił w postępowaniu odwoławczym postępowanie dowodowe i dokonał dodatkowych w/w własnych ustaleń faktycznych odnoszących się do kosztów utrzymania małoletniej i sytuacji zawodowej i materialnej pozwanego.

Należy się zgodzić z zarzutami składającego apelację, że nastąpiło naruszenie przepisów postępowania, a to art. 233§1 k.p.c. i przekroczenie granic swobodnej oceny dowodu w postaci zeznań przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki K. M.. Sąd I instancji wbrew w/w przepisowi nie dokonał w ogóle oceny dowodu z zeznań matki powódki i zeznań występujących w sprawie świadków a na ich podstawie dokonał przecież również ustaleń faktycznych. Bezskrytycznie przyjął wskazywane przez matkę powódki koszty utrzymania małoletniej, które różniły się ze sobą w czasie ich składania, także ze wskazanymi kosztami określonymi w pismach procesowych. W dacie złożenia pozwu o podwyższenie alimentów przedstawicielka ustawowa oceniła koszty utrzymania małoletniej na 2000 zł. W dacie wydania wyroku o rozwód, czyli w marcu 2012 r. Sąd I instancji ustalił, że koszty utrzymania małoletniej wynosiły wówczas 1500-2000 zł miesięcznie. Rozpiętość aż 500 zł w stosunku miesięcznym biorąc pod rozwagę wiek dziecka -1,5 roku wydaje się wysoka. Ta różnica nie została przez Sąd wyjaśniona a matka powódki nie wykazała, że taka kwota pomiędzy 1500 a 2000 zł była uzasadniona i jakimi dodatkowymi potrzebami. Dokonane przez Sąd I instancji wyliczenie kosztów utrzymania małoletniej na podstawie zeznań jej matki wskazuje na kwotę 2085 zł miesięcznie ale na wrzesień 2014 r. W 2012 r. małoletnia powódka zamieszkiwała wraz ze swoją matką w nieruchomości dziadków macierzystych i nie ponosiły tam kosztów utrzymania i tak było do czasu wyprowadzki ale nie wskazano, kiedy ona dokładnie nastąpiła. Ustalono, że w czasie kiedy K. M. podjęła pracę, sporadycznie przekazywała swoim rodzicom 300 zł na utrzymanie. Nie wydają się uzasadnione z uwagi na wiek dziecka w 2014 r. wydatki na rozrywkę w wys. 200-300 zł miesięcznie, na leki i suplementy diety w wysokości 250 zł miesięcznie, kiedy małoletnia jedynie sezonowo, w czasie jesieni, zimy przeziębiała się. Nie jest wiadomym na podstawie dokonanych przez Sąd I instancji, czy w zakres kosztów rozrywki 200- 300 zł miesięcznie, wchodziły koszty nauki pływania – od września 2014 r. w wys. po 150 zł miesięcznie, rytmika 200 zł miesięcznie i nauka języka 250 zł miesięcznie. Jednak te koszty łącznie wynoszą 550 zł miesięcznie. Brak ustaleń Sądu jakie były koszty utrzymania małoletniej w 2013 r. Ponownie Sąd Rejonowy wskazuje na rozpiętość w kosztach utrzymania małoletniej na 2500- 3000 zł miesięcznie a różnica 500 zł miesięcznie w kosztach utrzymania kilkuletniego dziecka w wieku przedszkolnym jest istotna. W ocenie Sądu Okręgowego niektóre z wydatków na małoletnią w porównaniu z poprzednim okresem uległy obniżeniu, jak np. koszt nauki języka angielskiego z 250 zł miesięcznie do kwoty 950 zł rocznie i 100 zł za podręcznik, tj. po około 90 zł miesięcznie. Obecnie na leki i witaminy matka powódki wskazuje, że wydaje 200 zł a wcześniej 250 zł miesięcznie. Taka kwota przy ogólnie dobrym stanie zdrowia małoletniej także wydaje się zawyżona.

Zatem, Sąd Okręgowy zważył, że Sąd I instancji niezasadnie przyjął, iż od czasu wydania ostatniego orzeczenia alimentacyjnego wzrostowi uległy usprawiedliwione potrzeby małoletniej w takim zakresie, który uzasadniałby zmianę orzeczenia w ciągu ok. roku od daty prawomocności orzeczenia w sprawie XIII RC 3129/11 z dnia 13.03.2012 r. o ponad 150% a następnie od dnia 1 stycznia 2014 r. o ok.60%. W ocenie Sądu Okręgowego minął zbyt krótki okres, od daty prawomocności wyroku, w którym zasądzono alimenty do dnia ich podwyższenia, tj. od dnia 1 marca 2013 r. aby doszło do naturalnego (związanego z dorastaniem) zwiększenia się kosztów utrzymania małoletniej. Wyrok wydany w sprawie XIII RC 3129/11 uprawomocnił się dnia 4 kwietnia 2012 r., zatem podwyższono alimenty z kwoty po 700 zł do kwoty po 1800 zł po upływie ok. 11 miesięcy. Następnie z uwagi na rozszerzenie powództwa podwyższono w/w kwotę do 3000 zł miesięcznie od dnia 1 stycznia 2014 r. Z zeznań przedstawicielki ustawowej małoletniej nie wynika aby w takim zakresie zwiększeniu uległy koszty utrzymania małoletniej powódki. Nie wskazano w uzasadnieniu z jakich powodów dokonano zmiany orzeczenia nie od dnia wniesienia pozwu, czy daty jego doręczenia pozwanemu, tylko od dnia 1 marca 2013 r., jak wnosila przedstawicielka ustawowa a jest to data sprzed wniesienia pozwu.

Małoletnia A. M. w dacie orzekania o rozwodzie jej rodziców nie miała 8 miesięcy lecz ok. 1,5 roku a w dacie wniesienia pozwu była w wieku 2 lat i 9 miesięcy. Matka powódki nie wykazała w toku postępowania aby małoletnia była chorowita i przez to zwiększyły się jej ogólne koszty utrzymania o koszty leczenia, wręcz przeciwnie K. M. wskazywała na koszty leczenia małoletniej na 200 zł miesięcznie i koszt zakupu witamin na 50 zł a następnie Sąd ustalił, że koszty leczenia wynoszą 100 zł a koszt zakupu witamin, suplementów z 50 zł zwiększył się do 100 zł miesięcznie, czyli z kwoty leczenia i witamin 250 zł wydatki na te cele zmniejszyły się do 200 zł ale nie wyjaśniono z jakich powodów zmieniły się, poprzez obniżenie, koszty leczenia a zwiększyły koszty zakupu witamin. Ponadto, czy jest uzasadniony wydatek witaminizowana dziecka w tym wieku sztucznymi witaminami za 100 zł miesięcznie zamiast naturalnymi. Należy także ocenić jako znacznie zawyżony koszt miesięczny zakupu środków higieny, czystości 200 zł i zakupu pampersów za 200 zł miesięczne. Wydatki na środki czystości tylko na małoletnią w czasie, kiedy z matką zamieszkiwała w wieloosobowym gospodarstwie domowym wydają się w takiej kwocie nieuzasadnione, zawyżone. W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd I instancji w sposób całkowicie bezkrytyczny przyjął za uzasadnione wszystkie wskazywane wydatki na utrzymanie małoletniej A.. Dalej, jeśli Sąd I instancji przyjmuje, że koszty utrzymania małoletniej oscylują wokół kwoty 2500 zł- 3000 zł miesięczne, to z jakich powodów przy ustalaniu wysokości alimentów od dnia 1 stycznia 2014 r. przyjmuje, że pozwany powinien ponosić całość tej kwoty. Przyjmując nawet, że pozwany nie ma osobistego wkładu pracy w wychowanie małoletniej a ma go jej matka, to oznaczałoby, że jest całkowicie zwolniona z ponoszenia finansowych kosztów jej utrzymania nawet w znikomym zakresie. Jednak ta okoliczność nie wynika z uzasadnienia Sądu I instancji. Ustalając, że dziadkowe macierzyści dokonywali zakupów dla małoletniej odzieży i ponosili dotychczas koszty jej wypoczynku letniego, to nie ustalono, w jakiej wysokości ponosili ten udział za matkę dziecka a w jakiej wysokości za ojca. Czy też może to było świadczenie dziadków na rzecz wnuczki. Ponadto, jeżeli Sąd I instancji przyjmuje przy wysokości 3000 zł alimentów na rzecz 6 letniego dziecka rozpoczęcie nauki szkolnej i koszty z tym związane, to nie może umknąć uwadze Sądu obniżenie wcześniejszych kosztów o kwotę opłaty za przedszkole w wys. 250 zł miesięcznie.

Przedstawicielka ustawowa na rozprawie w **dnia 5 marca 2014 r. i 6 października 2015 r.** zeznała, że koszt miesięczny utrzymania małoletniej wynosi 2000 zł, zatem podwyższając alimenty od 1 stycznia 2014 r. na 3000 zł uznał inaczej, niż wskazała matka małoletniej wysokość jej miesięcznych kosztów utrzymania. Matka małoletniej również inaczej niż to Sąd I instancji ustalił, zeznała, że pozwany odwiedza dziecko (w tym czasie) co 3 miesiące i przywozi małoletniej prezenty w postaci ubrań, zabawek a ich koszt oceniła na 200 zł miesięcznie. Przedstawicielka ustawowa zeznała na rozprawie dnia 6 października 2015 r., że miesięczny koszt wydatków na ubranie wynosi 100- 200 zł, kiedy Sąd swoich ustaleniach przyjął, że jest wydatek w wys. 300 zł miesięcznie. Małoletnia nie choruje przewlekłe, przeziębia się sezonowo, zatem jej koszty leczenia w stosunku miesięcznym są również niższe, niż to Sąd ustalił. W swoich rozważaniach odnośnie sytuacji pozwanego pominął fakt, że pozwany w lutym 2014 r. miał już na swoim utrzymaniu syna B. M.. W czerwcu 2016 r. jak ustalił Sąd Okręgowy urodził się drugi syn pozwanego- T. M. (2). Przyjmując za przedstawicielką ustawową ostatecznie miesięczne koszty utrzymania małoletniej A. M. i je weryfikując, to wynoszą one łącznie około 2100 zł (250 zł przedszkole, 12 zł opłata na komitet rodzicielski, 5 zł ubezpieczenie, 15 zł koszty wyprawki do przedszkola, 150 zł opłata za pływanie, 90 zł za naukę języka angielskiego, 200 zł rytmika, 150

zł rozrywka, wyżywienie 400 zł, odzież i obuwie 200 zł, leki i witaminy 100 zł koszty mieszkaniowe 150 zł, 250- 300 zł koszty wakacji).

Sąd I instancji ustala koszty utrzymania małoletniej od września 2014 r. nie wskazując wysokość kosztów utrzymania małoletniej w 2013 r. Niekonsekwentnie przyjmuje, że matka powódki rozpoczynając działalność gospodarczą-kancelaria adwokacka osiągała dochód początkowo 2000 zła zaraz potem ustala, że dochód początkowo, czyli kiedy, pochłaniały koszty działalności. W takiej sytuacji działalność gospodarcza K. M. w tym czasie powinna przynosić straty a nie dochód.

Odnosnie zarzutów pozwanego, zgłoszonych w apelacji, to również ma rację, jeśli dotyczą one ustaleń związanych z wysokością wkładu własnego wniesionego przez pozwanego w związku zawarciem przez niego umowy o kredyt na cele mieszkaniowe. Z umowy tej wynika, że wkład własny pozwanego wynosił nie 42 693,89 zł a 8 632,64 zł.(k- 89 verte). Nieprawidłowo także Sąd I instancji dokonał oceny kondycji (...) spółki (...), w której pozwany był Prezesem i większościowym udziałowcem. Z bilansu spółki za 2014 r. wynika, że spółka ta osiągnęła przychód w wys. 2 016 189 zł ale koszty uzyskania przychodu wynosiły 2 837 191 zł, zatem spółka ta osiągnęła stratę w wys. 821 000 zł. Sąd Rejonowy utożsamiał przychody spółki z dochodami, na tej podstawie przyjmując, że spółka doskonale prosperuje.

Wobec skomplikowanych ustaleń Sądu I instancji w zakresie działalności pozwanego, również odnośnie okresu sprzed orzeczenia rozwodu, Sąd w swoich rozważaniach odniósł się lakonicznie do faktycznej sytuacji pozwanego. Sąd I instancji ustalił, że pozwany na skutek czynności w postępowaniu egzekucyjnym uzyskał zaległe wynagrodzenie lecz z pism komornika wynika, że egzekucja odnośnie zaległego wynagrodzenia jest całkowicie bezskuteczna. Nie można się jednak zgodzić ze skarżącym, że nie uległa zmianie sytuacja uprawnionej do alimentów. Upływ czasu powoduje zwiększenie kosztów utrzymania, choć nie w takim zakresie jak wskazywała jej przedstawicielka ustawowa.

Sąd Okręgowy uznał za częściowo prawidłowe ustalenia i zważania Sądu Rejonowego w kwestii możliwości zarobkowych pozwanego, który ma już znaczne doświadczenie zawodowe, nie tylko w przemyśle naftowym ale także prowadził własną działalność gospodarczą w zakresie handlu samochodami i osiągał dochód w wys. conajmniej 3000 zł. Wprawdzie obecnie pozwany jest zarejestrowany jako bezrobotny w Urzędzie Pracy ale jest to jego uprawnienie a nie obowiązek i w poszukiwaniach pracy, również samodzielnych powinien swoje umiejętności wykorzystać, tym bardziej, że obecnie ma na utrzymaniu troje małoletnich dzieci. Ponadto, na wysokość zwiększonego obowiązku alimentacyjnego wobec małoletniej powódki należy wziąć pod rozwagę także to, że pozwany ma nowe mieszkanie, na które otrzymał kredyt ale nie zamieszkuje w nim ani go nie wynajmuje, zatem nie korzysta z możliwości osiągnięcia z niego dochodu, co zmniejszyłoby także jego zobowiązania kredytowe. Wszystkie obowiązki rodzicielskie wobec małoletniej wykonuje jej matka, co jest niewymierne w pieniądzu ale nie oznacza to, że w całości jest zwolniona z ponoszenia finansowych kosztów utrzymania córki. Biorąc zatem pod rozwagę dodatkowe ustalenia Sądu Okręgowego odnośnie zwiększonych kosztów utrzymania małoletniej o koszty wypoczynku letniego, dodatkowych zajęć poza przedszkolnych (pływanie, rytmika, nauka języka angielskiego), upływ co najmniej jednego roku od daty wydania poprzedniego orzeczenia o wysokości obowiązku alimentacyjnego, jej ogólne koszty utrzymania należy ocenić na kwotę co najmniej 2000 zł miesięcznie a możliwości zarobkowe pozwanego na kwotę conajmniej 5000 zł miesięcznie. Pozwany do tej pory pracował w spółce, prowadził własną działalność gospodarczą a przez pewien czas także na etacie ((...) SA), zatem jego możliwości należy ocenić jako ponadprzeciętne. Wprawdzie pozwany z powodu zadłużenia wykreślił własną działalność gospodarczą z ewidencji a spółka (...) jest w likwidacji, niemniej jednak przez ponad dwa lata spółka funkcjonowała na rynku gospodarczym a działalność gospodarczą prowadził od stycznia 2010 r. do sierpnia 2016 r. Pozwany z uwagi na swoje możliwości zarobkowe i majątkowe (mieszkanie, z którego nie korzysta i jest niezagospodarowane) jest w stanie łożyć na utrzymanie małoletniej podwyższone alimenty do kwoty po 1300 zł miesięcznie od daty otrzymania pozwu. W pozostałym zakresie powództwo małoletniej powódki jako wygórowane z uwagi na jej wiek i usprawiedliwione potrzeby, jako podlegało oddaleniu. Przedstawicielska ustawowa nie wykazała ani z postępowania dowodowego nie wynika aby pozwany żył wysokiej stopie, co usprawiedliwiałoby tak wysokie alimenty na rzecz kilkuletniego dziecka.

W pozostałej części apelacja jako nieuzasadniona podlegała oddaleniu. W ocenie Sądu Okręgowego, jak wskazywano wyżej nastąpiła taka zmiana stosunków po stronie uprawnionej i zobowiązanego, która skutkowałą zmianą wysokości obowiązku alimentacyjnego.

Z uwagi na wysokość podwyższonych alimentów zmianie uległa również kwota opłaty sądowej, poprzez jej obniżenie. Przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki z uwagi na to, że uwzględniono jej żądanie w wys. 43%, to także odpowiednio obniżono kwotę należnych kosztów zastępstwa procentowego. Na podstawie art. 385 k.p.c. i art. 386 § 1 k.p.c., Sąd orzekł więc jak w punktach I i II wyroku.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c.